

[Grethe Philip]

ud af, hvad det var, venstre overhovedet ønskede. Med dette forslag er der nu sket en tydeliggørelse, som jeg finder nyttig.

Tjenestemandssystemet med personalets faste tilknytning til det offentliges virksomhed og aktiviteter har utvivlsomme fordele. Loyalitet, ubestikkelighed og pligtopfyldenhed er kendetegnende for den danske tjenstemandsstand, og det er værdier, der ikke må kastes over bord. Tjenestemandssystemet som sådant bør bevares. Men det udelukker ikke, at vi kan drøfte en anden ordning for pensionssystemet. Vilkårene for de nuværende tjenstemandsstillinger må dog ikke forringes, det vil jeg gerne præcisere. For fremtidige nyansatte er vi parat til at overveje ændringer, bl. a. for at fremme bevægeligheden mellem det private og det offentlige arbejdsmarked og for at gøre lønsystemet mere gennemskueligt og sammenligneligt.

Vi er åbne over for overvejelser om en anden form for pensionering i lighed med, hvad man har for de medarbejdere hos det offentlige, der ikke er tjenstemænd, og lønarbejderne på det private arbejdsmarked. Det vil naturligvis komme til at påvirke lønnen og vil næppe give besparelser, heri er jeg ganske enig med venstre, men det vil kunne dæmme op for den kritik, der ofte, misforstået og uberettiget, rejses mod tjenstemændene og deres ansættelsesvilkår.

Socialministeren mener, at der er 940 mill. kr. netto til rådighed i pensionsfonden til at forhøje pensionerne med. Det kan i høj grad diskuteres. Pensionsfonden er ikke nogen tryllehat, som man kan hale penge op af. Andre må betale, hvis der går penge ud, således som det økonomiske råd og vismanden professor Rold Andersen klart har sagt. Dette udsagns rigtighed er i øvrigt blevet bekræftet af finansminister Heinesen under finanslovdebatten, hvortil jeg henviser bl. a. socialministeren.

Men før vi går over til spørgsmålet om finansiering, altså hvem der skal betale, er der spørgsmålet om prioritering, og her er det socialministeren selv, der skal tage stilling. Hvorledes vil gennemførelsen af regeringens forslag indvirke på muligheden for at komme igennem med andre forslag? Jeg tænker særligt på forslag til fordel for småbørnene, på bedre normering i daginstitutionerne, særlig dér, hvor der er handicappede børn, på gratis pædagogisk støtte til alle børn fra 3

års alderen, på udvidet barselhvile, på hjælp til pasning af børn i børnehaveklasse og i de første klasser i de almindelige skoler i dagtimerne uden for skolealderen. Jeg tænker på mulighederne for at komme igennem med en større ungdomsydelse, og jeg tænker på et felt, der ligger uden for socialministerens, men dog inden for regeringens område, nemlig på undervisningsministerens tanker om større uddannelsesstøtte. Hvorledes skal alt dette prioriteres indbyrdes, og hvor er der sat midler af til det på BO-tallene?

Det radikale venstre ønsker fra regeringen en fremlæggelse af en samlet plan for de sociale forbedringer, der påtænkes i de næste år, samt de forventede samlede udgifter inden for den sociale sektor, bl. a. som de vil blive forårsaget af forskydninger i befolkningens alders- og erhvervsfordeling. Vi ønsker desuden tilkendegivet, hvorledes regeringen agter at finansiere de udgifter, der følger af de foreliggende pensionsforslag, nærmere betegnet med hvilken form for skatter og med hvilke skattebeløb ydelserne skal finansieres.

Afsluttende og sammenfattende kan jeg sige, at det radikale venstre er positivt over for en forbedring af boligydelsen. Vi tager skarpt afstand fra en nedtrapning af grundpensionen. Vi er parate til at se på andre trinvisse forbedringer eller ændringer af pensionisternes vilkår og pensionernes udformning. Men vi ønsker før stillingtagen at se en samlet oversigt fra regeringen over rækkefølge og tempo i de sociale forbedringer inden for hele den samlede sociale sektor, der påtænkes gennemført af regeringen inden for de nærmeste år, samt for den planlagte finansiering heraf.

Inge Krogh (KrF):

I regeringens lovforslag er der ting, vi er meget glade for, og andre ting, vi kunne tænke os forandret.

Vi hilser med glæde, at der er taget fat på spørgsmålet om støtte til betaling for bolig i form af en boligydelse. Det er vel den udgift, der gennemgående er mest tyngende for pensionisterne. Endvidere har det været uheldigt, at det flere gange er sket, at boligsikringen er faldet, når pensionerne er steget en smule. Vi vil håbe, at det skitserede vil føre til en mere retfærdig ordning.